

ממישנתו של מייסדו  
אמור לי מהיכן אתה בא ואומר לך  
איפה היית.  
ד"ר מ. זואריק  
(ברגע"ש"אמת, 1917)

הודעה  
למרות הנסיגות להדיחנו ולד"ר  
חוק את רגלינו אנו נשארים  
לנצח-נצחים עמודים 2 ו-3.

## שנה טובה אחת ולתמיד



## ראש השנה בפולקלור ובמסורת - ממינהגי החג בקהילות ישראל

מאת הד"ר שימחה איסרו-חג

עד שפקעה סבלנותם של כמה מהם  
וקמו בבוקר אחד ותפסו לאותו זקן  
והקישו בו בחוזקה מכות רצה ופיצחו  
את ראשו וטילטלו ידיו והיו קוראים  
לעברו „בן זונה! בגללך לקום כל  
בוקר!“



וניתעלף אותו זקן ומיד קראו ל-  
עברו „סליחה, סליחה“ ומכאן מקור  
השם „סליחות“.

שבשנות הפרעות האימות, שעה שלא  
השיגה ידם למצוא רימונים, בכל זאת  
קיימו את המיצועה על בקבוקי מולר  
טוב והיתה אש האמונה יוקדת בהם.

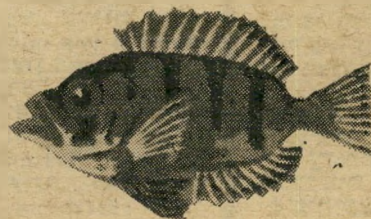
### סיפור חג לבני הנעורים

הדבר אירע בעיר ורמייזא ע"נ מיין.  
באמצע אוגוסט לערך היו יהודי אותה  
העיר עדים לתופעה מוזרה — עם הר  
נץ החמה (שלוש — שלוש וחצי בכור  
קר) היה עובר שמש בית הכנסת,  
מקיש במקלו על תריסי החלונות ו-  
קורא בקולו הצרוד והמעצבן „עורו  
יהודים! קומו לעבודת הבורא!“

וכיוון שהלז מדרך הטבע יהודי  
חלוש היה, לא היו מכהין בו. אלא  
שהוא לא חדל ממינהגו וכבר הגיע  
ספטמבר והיהודים נפוחי עיניים ונירי  
גזים ואין רואים קץ לדבר.

הגיון לאכול ראש מיסיונר לבן ש-  
תהיה השנה החדשה זכה וברה.

3. בליל שני של חג נוהגים לאכול  
מפרי הרימון. בקהילות אשכנז מע-  
דיפין רימון מילס 36 שהוא גדול  
יותר (זכר לחורבן). הילדים, שטרם



הגיעו למיצות, יוצאים ידי חובה ב-  
רימון התקפה. הפעוטות — בחזיון.

ידוע הסיפור על יהודי ק"ק ליטא

שנו חז"ל — ולמה נקרא שמו ראש  
השנה? לפי שנופל הוא בראש השנה  
ואין זה נאה איפוא לכנותו בשם  
כריסטמס (בבא אידלסון ד"א 7).

### נסקור כמה מן המינהגים לחג זה:

1. נוהגין לטבול תפוח בדבש ש-  
תהיה השנה הבעל"ט טובה ומתוקה.  
המהדרין, שחוששין מפני מקורו של  
הדבש, יוצאין בערביו של החג לשדה  
ומוצצין דבורים.

בשכונות העוני טובלין תפוחאדמה  
בגריז.

2. אוכלין ראש דג שהוא סמל ל-  
פריזן וכן סגולה נגד קשקשים. ב-  
קהילות ישראל שבגיניאה החדשה נר-